

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΕΤΕΙΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Αριθμός 71/2023

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Συγκροτούμενο από τη Δικαστή Ευτυχία Κονταράτου, Εφέτη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος Εφετών, και από τη Γραμματέα Ρουμπίνη Χριστοπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 16 Ιανουαρίου 2023 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Α) ΤΩΝ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΩΝ:

κατοίκου (οδός ...), με ΑΦΜ ..., που εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξούσιου δικηγόρου τους, Ξενοφώντα Νικολάου.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΑΗΤΟΥ: Χαράλαμπου Λιάρου του Κοσμά κατοίκου Ελαφονήσου Λακωνίας, με ΑΦΜ 027446360, ο οποίος

Β) ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ :

και

η οποία παραστάθηκε

δια του πληρεξούσιου δικηγόρου

Στη Γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου Γυθείου κατατέθηκαν : α) η από 09.07.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 27/09.07.2021 ανακοπή, β) οι από 15.07.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 28/15.07.2021 πρόσθετοι λόγοι της ανωτέρω (υπό στοιχ. α΄) ανακοπής, γ) οι από 07.09.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 38/07.09.2021 πρόσθετοι λόγοι της ανωτέρω (υπό στοιχ. α΄) ανακοπής δ) η από 20.07.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 29/20.07.2021 ανακοπή και ε) οι από 09.09.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 39/09.09.2021 πρόσθετοι λόγοι της ανωτέρω (υπό στοιχ. δ΄) ανακοπής, του ήδη εφεσίβλητου (αμφότερων των υπό στοιχ. Α΄ και Β΄ εφέσεων), με τα δικόγραφα των οποίων ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτά.

7

94

ΚΠολΔ), εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 36/2022 οριστική απόφαση του παραπάνω Δικαστηρίου, με την οποία έγινε δεκτός ο πρώτος λόγος αμφοτέρων των κρινόμενων ανακοπών και παρελκούσης της εξέτασης των λοιπών λόγων των κρινόμενων ανακοπών και των πρόσθετων λόγων τους, ακυρώθηκε ο διενεργηθείς στις 16.06.2021 πλειστηριασμός, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1594/05.11.2020 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Καλαμάτας με έδρα στο Πρωτοδικείο Γυθείου Νικολάου Βαρζακάκου, για τον οποίο συντάχθηκε η υπ' αριθμ. 1812/13.07.2021 περίληψη κατακυρωτικής έκθεσης της υπαλλήλου του πλειστηριασμού, συμβολαιογράφου Οιτύλου Ελένης Τσοντάκη, και οι μεταγενέστερες αυτού πράξεις.

Την απόφαση αυτή προσέβαλαν ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου : Α) οι ηττηθέντες πρώτος και δεύτερη των καθών οι ανακοπές και καθών οι πρόσθετοι λόγοι αυτών,

και ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία (επισπεύδων δανειστής και υπερθεματίστρια, αντίστοιχα), με την από 07.06.2022 έφεσή τους, που κατατέθηκε ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 19/07.06.2022 και προσδιορίστηκε από το παρόν Δικαστήριο, με αριθμ. κατ. δικ. 101/14.06.2022, δικάσιμος προς συζήτησή της η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμος και Β) η ηττηθείσα τρίτη των καθών οι ανακοπές και καθών οι πρόσθετοι λόγοι αυτών, ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

(υπερθεματίστρια), με την από 27.06.2022 έφεσή της, που κατατέθηκε ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου με

αριθμό έκθεσης κατάθεσης 21/28.06.2022 και προσδιορίστηκε από το παρόν Δικαστήριο, με αριθμ. κατ. δικ. 198/30.11.2022, δικάσιμος προς συζήτησή της η ίδια ως άνω δικάσιμος.

Κατ' αυτήν, οι ανωτέρω υποθέσεις συνεκφωνήθηκαν με τη σειρά τους από το οικείο πινάκιο και συζητήθηκαν, αφού ακούστηκαν οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, οι οποίοι αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που είχαν καταθέσει.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 517 Κ.Πολ.Δ, η έφεση απευθύνεται κατά εκείνων που ήταν διάδικοι στην πρωτόδικη δίκη ή των καθολικών διαδόχων ή των κληροδόχων τους. Αν υπάρχει αναγκαστική ομοδικία, η έφεση πρέπει να απευθύνεται κατά όλων των ομοδίκων, αλλιώς απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Εξάλλου, με την παρ. 1 του άρθρου 76 Κ.Πολ.Δ. ορίζεται, εκτός των άλλων, ότι, όταν, η διαφορά επιδέχεται ενιαία μόνον ρύθμιση, οι πράξεις του καθενός ωφελούν και βλάπτουν τους άλλους, οι δε ομόδικοι που μετέχουν νόμιμα στη δίκη ή έχουν προσεπικληθεί, αν δεν παραστούν θεωρούνται ότι αντιπροσωπεύονται από εκείνους που παρίστανται. Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 933 ΚΠολΔ προκύπτει ότι η ανακοπή κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης, που ασκείται μετά την κατακύρωση, πρέπει να απευθύνεται κατά του επισπεύδοντος δανειστή και του υπερθεματιστή, αφού η διαφορά επιδέχεται ως προς αυτούς ενιαία μόνον ρύθμιση και δεν νοείται έγκυρος πλειστηριασμός για τον ένα και άκυρος για τον άλλο. Επομένως, μεταξύ του επισπεύδοντος δανειστή και του υπερθεματιστή, δημιουργείται σχέση αναγκαστικής ομοδικίας γιατί η ανοιγόμενη δίκη από τον επιδιωκόμενο

σκοπό της είναι επιδεκτική ενιαίας μόνον ρύθμισης (ΑΠ 37/2009). Περαιτέρω, στην παρ. 3 του ίδιου παραπάνω άρθρου 76 Κ.Πολ.Δ. ορίζεται ότι οι απόντες ομόδικοι καλούνται σε κάθε μεταγενέστερη δικαστική πράξη, ενώ στην παρ. 4 ορίζεται ότι η άσκηση των ένδικων μέσων από κάποιον από τους ομοδίκους της παραγράφου 1 έχει αποτέλεσμα και για τους άλλους. Η τελευταία αυτή ρύθμιση έχει την έννοια ότι, αν ένας αναγκαίος ομόδικος ασκήσει ένδικο μέσο, θεωρείται από το νόμο ότι το άσκησαν και οι ομόδικοι αυτού, παρόλο ότι αυτοί αδράνησαν. Κατά συνέπεια, δεν απαιτείται από το νόμο να απευθύνεται η έφεση που άσκησε αναγκαίος ομόδικος, με ποινή το απαράδεκτο, και κατά των ομοδίκων του, αφού, στην αντίθετη περίπτωση, ο αναγκαστικός ομόδικος του εκκαλούντος θα εμφανίζεται να έχει ταυτόχρονα την ιδιότητα του εφεσιβλήτου και του εκκαλούντος, πράγμα που είναι λογικά και νομικά απαράδεκτο (Ολ. Α.Π. 321/1983, Νο.Β. 1983, 1575, Α.Π. 1599/2008, Α.Π. 284/2008, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ). Απαιτείται, όμως, οι αναγκαίοι ομόδικοι του εκκαλούντος να καλούνται, σύμφωνα με τα άρθρα 76 παρ. 3 και 110 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ, στη συζήτηση της έφεσης, αλλιώς, σε περίπτωση μη εμφάνισης αυτών, κηρύσσεται απαράδεκτη η συζήτηση ως προς όλους τους διαδίκους, σύμφωνα με τα άρθρα 524 παρ. 3 εδ. α' και 272 παρ. 2, σε συνδυασμό με 271 παρ. 1 και 2 Κ.Πολ.Δ. (Α.Π. 1433/2012, Α.Π. 192/2012, Α.Π. 1332/2011, Α.Π. 1103/2010, Εφ. Πειρ. 705/2018, Εφ.Πειρ. 181/2017, Εφ.Πειρ. 326/2014, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ).

Οι κρινόμενες: α) από 07.06.2022 (με αριθμ. κατ. 19/07.06.2022) και β) από 27.06.2022 (με αριθμ. κατ. 21/28.06.2022 εφέσεις των ηττηθέντων πρώτου και δεύτερης των καθών οι ανακοπές και καθών οι πρόσθετοι λόγοι αυτών, η εταιρεία με έργο και ανώνυμης εταιρείας

με την επωνυμία (επισπεύδοντος δανειστή και υπερθεματίστριας, αντίστοιχα), και της τρίτης των καθών οι ανακοπές και καθών οι πρόσθετοι λόγοι αυτών, ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία <<

(υπερθεματίστριας), αντίστοιχα, κατά της υπ' αριθμ. 36/2022 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Γυθείου, το οποίο συνεκδίκασε, αντιμωλία των διαδίκων, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρο 614 επ. ΚΠολΔ) : α) την από 09.07.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 27/09.07.2021 ανακοπή, β) τους από 15.07.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 28/15.07.2021 πρόσθετους λόγους της ανωτέρω (υπό στοιχ. α') ανακοπής, γ) τους από 07.09.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 38/07.09.2021 πρόσθετους λόγους της ανωτέρω (υπό στοιχ. α') ανακοπής δ) την από 20.07.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 29/20.07.2021 ανακοπή και ε) τους από 09.09.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 39/09.09.2021 πρόσθετους λόγους της ανωτέρω (υπό στοιχ. δ') ανακοπής, του ήδη εφεσίβλητου (αμφοτέρων των υπό στοιχ. Α' και Β' εφέσεων), Χαράλαμπου Λιάρου, έχουν ασκηθεί κατά τις νόμιμες διατυπώσεις [άρθρα 495 παρ. 1, 2 και 3, ως το πρώτο εδάφιο της παρ. 3 αντικαταστάθηκε από 23-1-2017 με τα άρθρα 35 παρ. 2 και 45 του Ν. 4446/2016 (ΦΕΚ Α' 240/22-12-2016), 511, 513 παρ. 1β', 516 παρ. 1 και 517 εδ. α' ΚΠολΔ] και εμπροθέσμως, κατ' άρθρο 518 παρ. 1 ΚΠολΔ, δεδομένου ότι η εκκαλουμένη απόφαση επιδόθηκε τόσο στους εκκαλούντες της υπό στοιχ. Α' έφεσης, όσο και στην εκκαλούσα της υπό στοιχ. Β' έφεσης στις 31.05.2022, (βλ. τις υπ' αριθμ. 10171Ζ', 10170Ζ' και 10.166Ζ'/31.05.2022 εκθέσεις επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Κωνσταντίνου Λεράκη), αυτοί δε, κατέθεσαν τα δικόγραφα των εφέσεων στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου στις 07.06.2022 (υπό

4^ο φύλλο της Ψ1/2023 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Καλαμάτας

στοιχ. Α' έφεσης), και στις 28.06.2022 (υπό στοιχ. Β' έφεσης), ενώ για το παραδεκτό των εφέσεων κατατέθηκε από τους ως άνω εκκαλούντες το παράβολο των 100,00 € για καθεμία, που προβλέπεται από τη διάταξη της 3ης παραγράφου του άρθρου 495 ΚΠολΔ, ως κατά τα ανωτέρω ισχύει. Επομένως, οι εφέσεις πρέπει να γίνουν τυπικώς δεκτές και να εξεταστούν περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων τους (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ), κατά την αυτή, ως άνω, ειδική διαδικασία, από το Δικαστήριο αυτό, που είναι καθ' ύλην αρμόδιο να τις δικάσει, σύμφωνα με το άρθρο 19 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ. 2 του Ν. 3994/2011 (ΦΕΚ Α' - 165/25-7-2011) και ισχύει από την 25η-7-2011, συνεκδικαζόμενες, διότι είναι συναφείς και με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων (άρθρα 246 και 524 παρ. 1 ΚΠολΔ, όπως το τελευταίο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 άρθρο τρίτο Ν. 4335/2015). Περαιτέρω, όσον αφορά το παραδεκτό της συζήτησης αμφοτέρων των ανωτέρω εφέσεων, πρέπει να λεχθούν τα ακόλουθα : Οι ως άνω εκκαλούντες της υπό στοιχ. Α' έφεσης, ΕΠΙΣΠΕΥΔΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΜΑΤΙΣΤΡΙΑ, και ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία ΕΠΙΣΠΕΥΔΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΜΑΤΙΣΤΡΙΑ (επισπεύδων δανειστής και υπερθεματίστρια, αντίστοιχα), συνδέονται με την ομόδικό τους (ήδη εκκαλούσα της υπό στοιχ. Β' έφεσης), τρίτη των καθών οι ανακοπές και καθών οι πρόσθετοι λόγοι αυτών, ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία ΕΠΙΣΠΕΥΔΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΜΑΤΙΣΤΡΙΑ (υπερθεματίστρια), όπως προεκτέθηκε, με το δεσμό της αναγκαστικής ομοδικίας, και ως εκ τούτου οι αναγκαίοι ομόδικοι κάθε εκκαλούντος πρέπει να καλούνται, σύμφωνα με τα άρθρα 76 παρ. 3 και 110 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ, στη συζήτηση κάθε έφεσης. Ειδικότερα δε όσον αφορά στη συζήτηση : 1) της υπό στοιχ. Α' έφεσης

των εκκαλούντων - πρώτου και δεύτερης των καθών οι ανακοπές και καθών οι πρόσθετοι λόγοι αυτών, και ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία (επισπεύδοντας δανειστή και υπερθεματίστριας, αντίστοιχα), όπως προκύπτει από την επικαλούμενη και προσκομιζόμενη από τους εκκαλούντες της υπό στοιχ. Α' έφεσης, που επισπεύδουν τη συζήτηση, υπ' αριθμ. 9094Δ'/28.11.2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα στο Πρωτοδικείο Αθηνών, Αντωνίου Πάπαρη, ακριβές αντίγραφο της υπό στοιχ. Α' (υπ' αριθμ. εκθ. κατ. 19/07.06.2022) έφεσης των εκκαλούντων - πρώτου και δεύτερης των καθών οι ανακοπές και καθών οι πρόσθετοι λόγοι αυτών, και

και ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία << (επισπεύδοντας δανειστή και υπερθεματίστριας, αντίστοιχα), με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε στην αναγκαία ομόδικό τους, τρίτη των καθών οι ανακοπές και καθών οι πρόσθετοι λόγοι αυτών, ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία <

(υπερθεματίστρια) και 2) της υπό στοιχ. Β' έφεσης της εκκαλούσας, τρίτης των καθών οι ανακοπές και καθών οι πρόσθετοι λόγοι αυτών, ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία <

(υπερθεματίστριας), όπως προκύπτει από τις επικαλούμενες και προσκομιζόμενες από την εκκαλούσα της υπό στοιχ. Β' έφεσης, που επισπεύδει τη συζήτηση, υπ' αριθμ. 9170Γ' και 9171Γ'/07.12.2022 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα στο Πρωτοδικείο Αθηνών, Παναγιώτη Νταραγιάννη, ακριβές αντίγραφο της υπό στοιχ. Β' (υπ' αριθμ. εκθ. κατ. 21/28.06.2022) έφεσης της εκκαλούσας - τρίτης των καθών οι ανακοπές

και καθών οι πρόσθετοι λόγοι αυτών (υπερθεματίστριας), με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε στους αναγκαίους ομοδίκους της, πρώτο και δεύτερη των καθών οι ανακοπές και καθών οι πρόσθετοι λόγοι αυτών και ως εκ τούτου, ως προς αμφότερες τις ανωτέρω εφέσεις, τηρήθηκε η απαιτούμενη, κατά τα ανωτέρω, προδικασία, και κλήθηκαν στη συζήτησή τους οι αναγκαίοι ομόδικοι κάθε εκκαλούντος, οι οποίοι σημειωτέον, όπως προκύπτει από τα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά, παραστάθηκαν με την ανωτέρω ιδιότητά τους δια των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, κατά τη συζήτηση των ανωτέρω εφέσεων.

Ο ανακόπτων και ήδη εφεσίβλητος, Χαράλαμπος Λιάρος του Κοσμά, άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Γυθείου : α) την από 09.07.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 27/09.07.2021 ανακοπή, β) τους από 15.07.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 28/15.07.2021 πρόσθετους λόγους της ανωτέρω (υπό στοιχ. α') ανακοπής, γ) τους από 07.09.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 38/07.09.2021 πρόσθετους λόγους της ανωτέρω (υπό στοιχ. α') ανακοπής δ) την από 20.07.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 29/20.07.2021 ανακοπή και ε) τους από 09.09.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 39/09.09.2021 πρόσθετους λόγους της ανωτέρω (υπό στοιχ. δ') ανακοπής, με τα δικόγραφα των οποίων ζήτησε, για τους ειδικότερα αναφερόμενους σε αυτή λόγους, να ακυρωθεί ο διενεργηθείς στις 16.06.2021 πλειστηριασμός υπό της επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου, συμβολαιογράφου Οιτύλου Ελένης Τσοντάκη, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1781/16.06.2021 έκθεσης αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτων και κατακύρωσης, με επισπεύδοντα τον πρώτο των καθών και ήδη πρώτο

των εκκαλούντων της υπό στοιχ. Α' έφεσης και υπερθεματίστριες τη δεύτερη και τρίτη των καθών (ήδη δεύτερη των εκκαλούντων της υπό στοιχ. Α' έφεσης και εκκαλούσα της υπό στοιχ. Β' έφεσης, αντίστοιχα), η υπ' αριθμ. 1812/13.07.2021 περίληψη κατακυρωτικής έκθεσης ακινήτων της ιδίας ως άνω συμβολαιογράφου Οιτύλου, η από 19.07.2021 επιταγή προς εκτέλεση κάτωθι του πρώτου εκτελεστού απογράφου της προμνησθείσας κατακυρωτικής έκθεσης και κάθε άλλη συναφής πράξη εκτέλεσης. Άλλως, επικουρικά, να ακυρωθεί εν μέρει ο διενεργηθείς πλειστηριασμός και η εν γένει διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, αναφορικά με τα κατακυρωθέντα στη δεύτερη των καθών, υπ' αριθμ. 12,13, 10 και 11 της έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακινήτά του. Επί των ανωτέρω ανακοπών και των πρόσθετων λόγων αυτών, που συνεκδικάσθηκαν αντιμωλία των διαδίκων, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 επ. ΚΠολΔ), εκδόθηκε η εκκαλούμενη απόφαση του παραπάνω Δικαστηρίου, με την οποία έγινε δεκτός ο πρώτος λόγος αμφότερων των κρινόμενων ανακοπών. Ειδικότερα δε έγινε δεκτός ο ως άνω λόγος ανακοπής, με τον οποίο ο ήδη εφεσίβλητος ισχυρίστηκε ότι είναι άκυρος ο διενεργηθείς στις 16.06.2021 πλειστηριασμός, διότι βάσει της διάταξης του άρθρου 83 παρ. 11 εδ. τελ. του Ν. 4790/2021, ο χρόνος από τις 13.05.2021 μέχρι τη διενέργειά του στις 16.06.2021, δεν επαρκούσε για την τήρηση των προθεσμιών για τον προσδιορισμό της συζήτησης της ασκηθείσας εκ μέρους του από 06.06.2021 (και με αριθμ. εκθ. κατ. 22/2021) ανακοπής του, η οποία προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 29.09.2021, καθώς και για την έκδοση απόφασης επ' αυτής. Ως εκ τούτου, παρελκούσης της εξέτασης των λοιπών λόγων των κρινόμενων ανακοπών και των πρόσθετων λόγων τους, ακυρώθηκε ο διενεργηθείς στις 16.06.2021 πλειστηριασμός, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1594/05.11.2020 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της —

6^ο φύλλο της ΞΛ/2023 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Καλαμάτας

περιφέρειας του Εφετείου Καλαμάτας με έδρα στο Πρωτοδικείο Γυθείου Νικολάου Βαρζακάκου, για τον οποίο συντάχθηκε η υπ' αριθμ. 1812/13.07.2021 περίληψη κατακυρωτικής έκθεσης της υπαλλήλου του πλειστηριασμού, συμβολαιογράφου Οιτύλου Ελένης Τσοντάκη, και οι μεταγενέστερες αυτού πράξεις. Κατά της απόφασης αυτής παραπονούνται όλοι οι καθών οι ανακοπές - καθών οι πρόσθετοι λόγοι αυτών, με τις συνεκδικαζόμενες υπό στοιχεία Α' και Β' εφέσεις τους, αντίστοιχα, ζητούν δε, αποδίδοντας στην εκκαλούμενη απόφαση τις πλημμέλειες της εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής του νόμου, την εξαφάνισή της, ώστε να απορριφθούν στο σύνολό τους αμφότερες οι ανακοπές του εφεσίβλητου καθώς και οι ασκηθέντες από τον τελευταίο πρόσθετοι λόγοι αυτών.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 83 παρ. 11 εδ. τελ. ν. 4790/2021 «Πλειστηριασμοί που έχουν προσδιορισθεί να διεξαχθούν μετά την 13η.05.2021, ματαιώνονται, αν ο χρόνος μέχρι τη διεξαγωγή τους δεν επαρκεί για την τήρηση των προθεσμιών που αφορούν τον προσδιορισμό της συζήτησης της ανακοπής κατά την παρ. 2 του άρθρου 933 ΚΠολΔ και την έκδοση της απόφασης επί της ανακοπής κατά την παρ. 6 του αυτού άρθρου. Η νέα ημέρα διεξαγωγής των πλειστηριασμών αυτών ορίζεται τηρουμένης της προθεσμίας του άρθρου 973 ΚΠολΔ». Επομένως, κρίσιμο ζήτημα για την ματαίωση του πλειστηριασμού αποτελεί, αν ο χρόνος από τις 13.05.2021 έως την ημέρα διενέργειάς του επαρκεί για την τήρηση των προθεσμιών: α) του προσδιορισμού της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ, εντός εξήντα (60) ημερών από την κατάθεσή της και την κλήτευση του καθού η ανακοπή είκοσι (20) ημερών πριν από την συζήτηση (άρθρο 933 παρ.2 ΚΠολΔ) και β) την έκδοση απόφασης επί της ανακοπής αυτής υποχρεωτικά μέσα σε

προθεσμία εξήντα (60) ημερών από τη συζήτησή της (άρθρο 933 παρ.6 ΚΠολΔ). Από τη γραμματική διατύπωση της παραπάνω διάταξης, προκύπτει, ότι δεν αποτελεί κρίσιμο ζήτημα αν η τυχόν ασκηθείσα ανακοπή στο διάστημα από 13.5.2021 μέχρι και τη διενέργεια πλειστηριασμού είναι εμπρόθεσμη, ζήτημα, άλλωστε, που κρίνει κυριαρχικά το αρμόδιο δικαστήριο.

Με τους πρώτο και τρίτο λόγους της υπό στοιχ. Α' έφεσης των πρώτου και δεύτερης καθών οι ανακοπές και τον πρώτο λόγο της υπό στοιχ. Β' έφεσης της τρίτης των καθών οι ανακοπές, οι εκκαλούντες μέμφονται την εκκαλούμενη απόφαση, που έκανε δεκτό τον πρώτο λόγο των υπ' αριθμ. εκθ. κατ. 27/09.07.2021 και 29/20.07.2021 ανακοπών του εφεσίβλητου, σύμφωνα με τον οποίο είναι άκυρος ο διενεργηθείς στις 16.06.2021 πλειστηριασμός, διότι βάσει της διάταξης του άρθρου 83 παρ. 11 εδ. τελ. του Ν. 4790/2021, ο χρόνος από τις 13.05.2021 μέχρι τη διενέργειά του στις 16.06.2021, δεν επαρκούσε για την τήρηση των προθεσμιών για τον προσδιορισμό της συζήτησης της ασκηθείσας εκ μέρους του από 07.06.2021 (και με αριθμ. εκθ. κατ. 22/2021) ανακοπής του, η οποία προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 29.09.2021, καθώς και για την έκδοση απόφασης επ' αυτής. Ειδικότερα δε με τους ανωτέρω λόγους έφεσης οι εκκαλούντες ισχυρίζονται ότι το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε τη διάταξη του άρθρου 83 παρ.11 εδ. τελ. του Ν. 4790/2021, καθόσον, με βάση την τεολογική ερμηνεία της διάταξης αυτής, αυτονόητη και αναγκαία προϋπόθεση για να ερευνηθεί, εάν επαρκεί ο χρόνος εκδικάσεως της ανακοπής, είναι η εξέταση του παραδεκτού της, ενώ η εκκαλούμενη απόφαση περιορίστηκε μόνο στην τήρηση ή μη της προθεσμίας εκδίκασής της, χωρίς να εξετάσει, ως όφειλε, ότι απαιτείται η άσκηση εμπρόθεσμης ανακοπής, προκειμένου να επέλθει η έννομη συνέπεια του άρθρου 83 παρ. 11 τελευταίο εδάφιο, δηλαδή η ματαίωση του πλειστηριασμού.

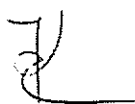
Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την παραδεκτή επισκόπηση των εγγράφων της δικογραφίας, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1.594/05.11.2020 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακινήτων του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Καλαμάτας με έδρα το Πρωτοδικείο Γυθείου, Νικολάου Βαρζακάκου, επιβλήθηκε αναγκαστική κατάσχεση κατά του ανακόπτοντος και ήδη εφεσίβλητου σε 21 ακίνητα κυριότητάς του, εντός της κτηματικής περιφέρειας Ελαφονήσου του Δήμου Ελαφονήσου Λακωνίας, που αναλυτικά περιγράφονται σε αυτή, στα οποία ορίστηκε ο ίδιος μεσεγγυούχος, κατ' άρθρο 996 παρ.1 εδ.α' ΚΠολΔ, ενώ παράλληλα, ορίστηκε, ότι ο πλειστηριασμός των κατασχεθέντων ακινήτων θα διενεργηθεί μέσω της ιστοσελίδας www.eauction.gr, ενώπιον της πιστοποιημένης συμβολαιογράφου Οιτύλου, Ελένης Τσοντάκη, στις 16.06.2021, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.00 έως 14.00 το απόγευμα της ημέρας αυτής. Ωστόσο, δυνάμει της υπ' αριθμ. ΚΥΑ Δ1α/ΓΠ.οικ.71342 (ΦΕΚ Β'/4899/06.11.2020), αναστάλη προσωρινά η λειτουργία των πολιτικών, ποινικών δικαστηρίων και εισαγγελιών της Χώρας, των εργασιών του ΣτΕ και των τακτικών δικαστηρίων από τις 07.11.2020 έως και 30.11.2020, ενώ η αναστολή συνεχίστηκε διαδοχικά μέχρι τις 06.04.2021, ημερομηνία λήξης της επιβολής του μέτρου της προσωρινής αναστολής της λειτουργίας των δικαστηρίων και των εισαγγελιών της χώρας, δυνάμει της κοινής υπουργικής απόφασης του άρθρου 11 της από 11.03.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α' 55), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 2 του ν. 4682/2020 (Α' 76). Σύμφωνα, δε, με τις διατάξεις του άρθρου 83 παρ.1 περ. α' ν. 4790/2021 «Το χρονικό διάστημα από τις 07.11.2020 έως και την ημερομηνία λήξης της επιβολής του μέτρου της προσωρινής αναστολής της λειτουργίας των

δικαστηρίων και των εισαγγελιών της χώρας, δυνάμει της κοινής υπουργικής απόφασης του άρθρου 11 της από 11.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α' 55), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 2 του ν. 4682/2020 (Α' 76), δεν υπολογίζεται στις νόμιμες και δικαστικές προθεσμίες για τη διενέργεια διαδικαστικών και εξώδικων πράξεων, καθώς και άλλων ενεργειών ενώπιον των δικαστηρίων, συμβολαιογράφων ως υπαλλήλων του πλειστηριασμού.... Μετά τη λήξη του χρονικού διαστήματος του πρώτου εδαφίου, οι προθεσμίες αυτές τρέχουν για όσο χρονικό διάστημα υπολείπεται για να συμπληρωθεί η αντίστοιχη προβλεπόμενη από τον νόμο προθεσμία. Οι προθεσμίες που ανεστάλησαν κατά τα προηγούμενα εδάφια, δεν συμπληρώνονται, εάν δεν παρέλθουν επιπλέον δέκα (10) ημέρες από την προβλεπόμενη λήξη τους». Επιπλέον, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 83 παρ. 11 εδ. τελ. του ως άνω νόμου «Πλειστηριασμοί που έχουν προσδιορισθεί να διεξαχθούν μετά την 13η.05.2021, ματαιώνονται, αν ο χρόνος μέχρι τη διεξαγωγή τους δεν επαρκεί για την τήρηση των προθεσμιών που αφορούν τον προσδιορισμό της συζήτησης της ανακοπής κατά την παρ. 2 του άρθρου 933 ΚΠολΔ και την έκδοση της απόφασης επί της ανακοπής κατά την παρ. 6 του αυτού άρθρου. Η νέα ημέρα διεξαγωγής των πλειστηριασμών αυτών ορίζεται τηρούμενης της προθεσμίας του άρθρου 973 ΚΠολΔ». Στην ένδικη περίπτωση, ο επίδικος πλειστηριασμός είχε προσδιοριστεί εξ αρχής να διενεργηθεί στις 16.06.2021, ήτοι μετά τις 13.05.2021. Μετά την αναστολή λειτουργίας των δικαστηρίων, ο ανακόπτων και ήδη εφεσίβλητος άσκησε την από 06.06.2021 ανακοπή του, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου Γυθείου με αριθμ. έκθ. κατ. 22/07.06.2021, με την οποία ζητούσε την ακύρωση της ανωτέρω υπ' αριθμ. 1594/05.11.2020 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας για τη διενέργεια πλειστηριασμού του δικαστικού επιμελητή της Περιφέρειας του Εφετείου Καλαμάτας με έδρα το Πρωτοδικείο Γυθείου, Νικόλαου Βαρζακάκου, καθώς και της αναγκαστικής εκτέλεσης, που επισπευδόταν δυνάμει αυτής,

για τους λόγους που εκθέτει στο δικόγραφο της ανακοπής. Πλην όμως, από τις 13.05.2021 μέχρι και τις 16.06.2021, ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού, ο χρόνος δεν επαρκούσε για την τήρηση των προθεσμιών για τον προσδιορισμό της συζήτησης της ανωτέρω ανακοπής, δικάσιμος της οποίας ορίστηκε η 29.09.2021, ούτε και για την επίδοση αυτής στους καθόν η ανακοπή, ήτοι είκοσι ημέρες πριν από την συζήτηση, αλλά ούτε και για την έκδοση απόφασης εντός εξήντα (60) ημερών. Επομένως, ο επίδικος πλειστηριασμός ενώ έπρεπε να ματαιωθεί, κατ' εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης, διενεργήθηκε και επ' αυτού συντάχθηκε η υπ' αριθμ. 1812/19.07.2021 περίληψη κατακυρωτικής έκθεσης, ενώ και η εν λόγω περίληψη αποτέλεσε νέο εκτελεστό τίτλο υπέρ της υπερθεματίστριας - δεύτερης των καθόν οι ανακοπές, «...», κατ' άρθρο 1005 παρ.2 ΚΠολΔ, κάτωθι του πρώτου εκτελεστού απογράφου του οποίου δόθηκε η από 19.07.2021 επιταγή προς εκτέλεση. Συνεπώς, σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν, ο επίδικος πλειστηριασμός είναι άκυρος και συνακόλουθα, οι πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας που ακολούθησαν αυτόν. Ο ισχυρισμός των εκκαλούντων ότι με τελεολογική ερμηνεία της ανωτέρω διάταξης πρέπει να γίνει δεκτό, ότι η ματαίωση του προσδιορισμένου να διενεργηθεί μετά τις 13.05.2021 πλειστηριασμού επιβάλλεται μόνον εφόσον έχει ασκηθεί εμπρόθεσμη ανακοπή, με την οποία προβάλλονται αντιρρήσεις που αφορούν τον εκτελεστό τίτλο, την απαίτηση ή τις διαδικαστικές πράξεις που έλαβαν χώρα πριν την διενέργεια του πλειστηριασμού, διαφορετικά, αν δεν έχει ασκηθεί εμπρόθεσμη ανακοπή, η ματαίωση του πλειστηριασμού οδηγεί σε άσκοπη παρέλκυση της εκτελεστικής διαδικασίας, δεν υιοθετείται από το παρόν Δικαστήριο. Και τούτο διότι α) από τη σαφή γραμματική διατύπωση του νόμου (άρθρο 83 παρ.11 εδ.

τελ. ν. 4790/2021) προκύπτει ότι κριτήριο της ματαίωσης του πλειστηριασμού δεν αποτελεί η άσκηση εμπρόθεσμης ανακοπής, αλλά μόνο, αν το χρονικό διάστημα από τις 13.05.2021 έως την ημερομηνία διενέργειάς του επαρκεί για την τήρηση των προβλεπόμενων στο άρθρο 933 παρ.2 και 6 ΚΠολΔ προθεσμιών, β) η ανωτέρω διάταξη θεσπίστηκε λόγω της αναγκαιότητας διαφύλαξης του δικαιώματος ακρόασης του καθού η εκτέλεση, που δεν εξασφαλίζεται υπό την αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι στην προκείμενη περίπτωση, εφόσον εκκρεμούσε η ανωτέρω από 06.06.2021 ανακοπή, ο καθού η εκτέλεση είχε τη δυνατότητα να επιδιώξει την παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας, σύμφωνα με το άρθρο 937 παρ.1 ΚΠολΔ, όπως ίσχυε τότε, πριν τον ν. 4842/2021 (βλ. Ενημερωτικό σημείωμα για τις ρυθμίσεις της υπ' αρ. 316/27.05.2020 τροπολογίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης επί του ΣχΝ του Υπουργείου Υγείας για την Κύρωση της από 13.04.2020 ΠΝΠ «Μέτρα για την αντιμετώπιση των συνεχιζόμενων συνεπειών της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19 κ.λπ. Τσαντίνη-Καλαβρού - Γιαννόπουλου σελ. 14-15), γ) η ανωτέρω ερμηνεία παραβλέπει το γεγονός, ότι μόνο το δικαστήριο της ανακοπής κρίνει κυριαρχικά το παραδεκτό άσκησης της ανακοπής του 933 ΚΠολΔ, και δη αν αυτή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και δ) συνακόλουθα, υπό την παραδοχή της ανωτέρω εκδοχής, θα οδηγούμασταν στο άτοπο, ο ίδιος ο επισπεύδων να κρίνει το εμπρόθεσμο ή μη της τυχόν ασκηθείσας εναντίον του από τον καθού η εκτέλεση ανακοπής, ώστε να αποφασίσει τη ματαίωση ή όχι του πλειστηριασμού. Επομένως, ο πρώτος λόγος αμφότερων των υπ' αριθμ. εκθ. κατ. 27/09.07.2021 και 29/20.07.2021 ανακοπών του εφεσίβλητου έπρεπε να γίνει δεκτός ως βάσιμος και παρελκούσης της εξέτασης των λοιπών λόγων των ως άνω ανακοπών και των πρόσθετων λόγων τους, έπρεπε να ακυρωθεί ο επίδικος πλειστηριασμός και συνακόλουθα και οι μεταγενέστερες αυτού πράξεις

της εκτελεστικής διαδικασίας. Το δε πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που με την εκκαλούμενη απόφασή του, κατά παραδοχή του ως άνω λόγου των ανακοπών, δέχθηκε κατ' ουσίαν αυτές (ανακοπές) και ακύρωσε το διενεργηθέντα στις 16.06.2021 πλειστηριασμό και τις μεταγενέστερες αυτού πράξεις, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τη διάταξη του άρθρου 83 παρ.11 εδ. τελ. του Ν. 4790/2021. Επομένως, όσα αντίθετα υποστηρίζουν οι καθών οι ανακοπές με τους σχετικούς (πρώτο και τρίτο) λόγους της υπό στοιχ. Α' έφεσής τους και με το σχετικό (πρώτο) λόγο της υπό στοιχ. Β' έφεσης είναι αβάσιμα και απορριπτέα.

Κατά το άρθρο 935 ΚΠολΔ, λόγοι ανακοπής που είναι γεννημένοι, σύμφωνα με το άρθρο 933 είναι απαράδεκτοι, όταν προταθούν σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη δίκη όπου ανακύπτει ζήτημα κύρους της εκτελέσεως. Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, εφόσον ασκήθηκε ανακοπή εναντίον ορισμένης πράξεως της διαδικασίας της εκτελέσεως, πρέπει με το δικόγραφο αυτής ή με το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων να προταθούν όλοι οι λόγοι που ήταν γεννημένοι και μπορούσαν να προταθούν και αν υπάρχει προθεσμία κατά το άρθρο 934 ΚΠολΔ για την άσκηση νέας ανακοπής δεν είναι δυνατόν να προταθούν οι λόγοι, οι οποίοι ήταν γεννημένοι και μπορούσαν να προταθούν με την προηγούμενη ανακοπή. Σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη δίκη, κατά την οποία τίθεται θέμα κύρους ορισμένης πράξεως της εκτελεστικής διαδικασίας, κατά της οποίας ασκήθηκε ήδη ανακοπή, δεν μπορούν να προταθούν νέοι λόγοι ακυρότητας (ΑΠ 856/2014, δημοσιευμένη στη ΝΟΜΟΣ, Μπρίνιας, Αναγκ. Εκτελ. Β' έκδ. κάτω από το άρθρο 935, παρ. 172-174, σελ. 478 επ.). Το άρθρο 935 ΚΠολΔ αποβλέπει στην ταχεία εκκαθάριση των διαφορών που αναφύονται στην εκτέλεση και εκείθεν στην εμπέδωση ασφάλειας στις συναλλαγές. Συγκεκριμένα με αυτό

καθιερώθηκε για την ανακοπή του 933 το «σύστημα συγκέντρωσης», σύμφωνα με το οποίο επιβάλλεται να προσβάλλονται σε αυτήν όλοι οι έως την ανακοπή γεννημένοι λόγους, ως ειδική έκφανση της αρχής του άνευ επικουρίας δικάζεσθαι. Ειδικότερα, κατά τη διάταξη λόγους ανακοπής που ήταν γεννημένοι και μπορούσε ο ανακόπτων να προτείνει στη δίκη της ανακοπής απορρίπτονται ως απαράδεκτοι αν προταθούν σε μεταγενέστερη δίκη, στην οποία ανακύπτει ζήτημα κύρους της εκτέλεσης. Το εν λόγω απαράδεκτο βαίνει παράλληλα, ανεξάρτητα και πέρα από εκείνο του άρθρου 933 παρ.4 για τους καλυπτόμενους από το δεδικασμένο λόγους και η χρησιμότητα της διάταξης ακριβώς έγκειται στην κάλυψη περιπτώσεων, όπου δεν συντρέχουν οι όροι του. Έτσι με τη διάταξη αυτή του άρθρου 935 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 19 παρ. 2 του Ν.4055/2012, η σώρευση στο δικόγραφο της ανακοπής καθίσταται υποχρεωτική όχι μόνο για τους γεννημένους στην άσκηση λόγους που αφορούν την προσβαλλόμενη με αυτήν πράξη εκτέλεσης, αλλά επιπρόσθετα και για όλους τους γεννημένους λόγους όσων άλλων πράξεων προηγήθηκαν. Το απαράδεκτο του άρθρου 935 λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως, ισχύει δε μόνο όταν πρόκειται για ανακοπή του άρθρου 933 κι εφόσον έχει ήδη ασκηθεί προηγουμένως μια τέτοια ανακοπή από αυτόν τον ίδιο, που ασκεί (απαράδεκτα) την επόμενη ανεξάρτητα δε από το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η προηγούμενη αν δηλαδή εκκρεμεί προς έκδοση απόφασης ή αν αυτή εκδόθηκε (ΚΕΡΑΜΕΑΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ ΝΙΚΑΣ Ερμηνεία ΚΠολΔ Αναγκαστική Εκτέλεση άρθρο 935 σελ. 247 επ. εκδ. 2021 με τις εκεί παραπομπές σε θεωρία και νομολογία). Δεν εμποδίζεται πάντως η προβολή λόγων που είχαν μεν γεννηθεί πριν από την άσκηση της προγενέστερης ανακοπής αλλά για οποιαδήποτε αιτία, δεν μπορούσαν τότε να προταθούν (ΑΠ 1711/2014, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επίσης, εκτός των ορίων του άρθρου 935

ΚΠολΔ βρίσκονται και οι οψιγενείς ισχυρισμοί (Β. Βαθρακοκοίλη, ΕρμΚΠολΔ Ε' (1997), άρθρο 935 αριθ. 2, σελ. 433).

Με τον δεύτερο λόγο αμφότερων των εφέσεων, οι εκκαλούντες βάλλουν κατά της πρωτόδικης απόφασης, αποδίδοντας σ' αυτή ότι εσφαλμένα δεν εφάρμοσε τη διάταξη του άρθρου 935 ΚΠολΔ και οδηγήθηκε στην παραδοχή του ως άνω πρώτου λόγου των ανακοπών του εφεσίβλητου. Ειδικότερα δε ισχυρίστηκαν ότι ο λόγος των ανακοπών εκ του άρθρου 83 παρ. 11 εδ. τελ. του Ν. 4790/2021 απαραδέκτως προβλήθηκε από τον εφεσίβλητο με την ένδικη ανακοπή του κατά του πλειστηριασμού (άρθρ.934 παρ. 1β και 2 ΚΠολΔ), καθώς πρόκειται για λόγο που ήταν ήδη γεννημένος κατά την άσκηση της εκπρόθεσμης από 06.06.2021 (με αριθμ. κατ. 22/2021) ανακοπής του κατά της έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης και δεν προτάθηκε με αυτή. Έτσι, παρότι κατά το χρόνο άσκησης της προγενέστερης ανακοπής του (08.06.2021) ο ήδη εφεσίβλητος γνώριζε ότι ο ένδικος πλειστηριασμός προσδιορίστηκε για τις 16.06.2021 και κατά το χρόνο που έτρεχε η προθεσμία της ανακοπής του άρθρου 934 παρ. 1^α ΚΠολΔ, δηλαδή από την 07.04.2021 έως την 01.06.2021, ο επίμαχος λόγος ανακοπής, που απορρέει από το άρθρο 83 παρ. 11 εδ. τελ. του Ν. 4790/2021, ήταν ήδη γεννημένος, αυτός δεν πρότεινε το σχετικό λόγο ανακοπής στη δίκη της από 06.06.2021 ανακοπής. Ωστόσο, ο σχετικός δεύτερος λόγος των εφέσεων τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος. Και τούτο διότι η παραβίαση της διάταξης του άρθρου 83 παρ. 11 εδ. τελ. του Ν. 4790/2021, που ο ανακόπτων και ήδη εφεσίβλητος επικαλέστηκε με τον πρώτο λόγο των ένδικων ανακοπών του και ο οποίος αφορά ελάττωμα του διενεργηθέντος στις 16.06.2021 πλειστηριασμού, δεν αποτελεί λόγο ανακοπής που είχε γεννηθεί στη δίκη της προγενέστερης ανακοπής του άρθρου 934 παρ. 1^α ΚΠολ, ήτοι της

από 06.06.2021 (με αριθμ. κατ. 22/2021) ανακοπής του κατά της έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης, αφού κατά το χρόνο εκείνο δεν είχε ακόμη παραβιασθεί η ανωτέρω διάταξη, που απαιτούσε τη ματαίωση του ορισθέντος στις 16.06.2021 πλειστηριασμού, και τούτο διότι απέμενε ακόμη χρόνος για τη διενέργεια ή τη ματαίωση του πλειστηριασμού και σαφώς δεν μπορούσε ακόμη να προταθεί ως λόγος ακυρότητας του πλειστηριασμού. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, ο ανωτέρω λόγος ανακοπής παραδεκτά προτάθηκε με τις μεταγενέστερες ένδικες ανακοπές κατά του πλειστηριασμού (άρθρο 934 παρ. 1β και 2 ΚΠολΔ), καθώς πρόκειται για λόγο που δεν ήταν ήδη γεννημένος κατά την άσκηση της από 06.06.2021 (με αριθμ. κατ. 22/2021) ανακοπής του εφεσίβλητου κατά της έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης και δεν μπορούσε να προταθεί με αυτή, αφού δεν είχε ακόμη διενεργηθεί ο ορισθείς στις 16.06.2021 πλειστηριασμός, αντί να ματαιωθεί, παραβαίνοντας κατ' αυτό τον τρόπο τη διάταξη του άρθρου 83 παρ. 11 εδ. τελ. του Ν. 4790/2021, παράβαση που θα συνεπαγόταν τη δυνατότητα του καθού η εκτέλεση να θέσει ζήτημα κύρους του παρανόμως διενεργηθέντος (αντί ματαιωθέντος) πλειστηριασμού, με την άσκηση της ανακοπής του άρθρου 934 παρ. 1β και 2 ΚΠολΔ. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που με την εκκαλούμενη απόφασή του, έκανε δεκτό τον ως άνω λόγο των ανακοπών του εφεσίβλητου, ο οποίος παραδεκτά προτάθηκε το πρώτον με αυτές (ανακοπές που αφορούν τον πλειστηριασμό), δεν έσφαλε, προσκρούοντας στην αρχή της συγκέντρωσης των λόγων της ανακοπής του άρθρου 935 ΚΠολΔ. Επομένως, όσα αντίθετα υποστηρίζουν οι καθών οι ανακοπές με το σχετικό (δεύτερο) λόγο αμφότερων των υπό στοιχ. Α' και Β' εφέσεων, είναι αβάσιμα και απορριπτέα.

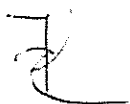
Από τις διατάξεις του άρθρου 527 ΚΠολΔ συνάγεται ότι δεν είναι παραδεκτή στην κατ' έφεση δίκη η προβολή πραγματικών ισχυρισμών, οι οποίοι δεν έχουν προταθεί παραδεκτώς πρωτοδίκως, εκτός εάν —

προτείνονται από τον εφεσίβλητο προς υπεράσπιση κατά της εφέσεως και δεν μεταβάλλεται η βάση της αγωγής, ή έχουν γεννηθεί μετά τη συζήτηση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο ή λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπ' όψιν ή δεν έχουν προβληθεί από δικαιολογημένη αιτία ή αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου, και ότι τη συνδρομή μίας των εν λόγω περιπτώσεων οφείλει να επικαλεσθεί και να αποδείξει ο προτείνων τους νέους πραγματικούς ισχυρισμούς, εκτός εάν πρόκειται περί ισχυρισμών λαμβανομένων αυτεπαγγέλτως υπ' όψιν, ενώ, εάν είναι εκκαλών, η εν λόγω επίκληση πρέπει να γίνει με το εφετήριο ή το δικόγραφο προσθέτων λόγων. Ο ισχυρισμός των καθών η ανακοπή ότι η άσκηση της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ κατά του πλειστηριασμού, με την επίκληση της διάταξης του άρθρου 83 παρ. 11 εδ. τελ. του Ν. 4790/2021, συνιστά καταχρηστική άσκηση δικονομικού δικαιώματος από τον ανακόπτοντα και ήδη εφεσίβλητο, αποτελεί ένσταση ερειδομένη επί της διατάξεως του άρθρου 281 ΑΚ, κατά την οποία "Η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος", μη λαμβανομένη αυτεπαγγέλτως υπ' όψιν, και συνεπώς, πρέπει κατά τα ανωτέρω, να προταθεί παραδεκτώς κατά την πρώτη συζήτηση της υποθέσεως ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου ή, εφόσον προταθεί το πρώτον ενώπιον του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, να επικαλεσθούν παραδεκτώς και να αποδείξουν οι ενιστάμενοι - καθών η ανακοπή τη συνδρομή μίας των προϋποθέσεων παραδεκτής προβολής αυτής κατ' έφεση (ΑΠ 447/2020, ΤΝΠ Νόμος).

Με τον τέταρτο λόγο της από 07.06.2022 (υπό στοιχ. Α') έφεσής τους οι πρώτος και δεύτερη των καθών οι ανακοπές ισχυρίζονται ότι η

άσκηση της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ κατά του πλειστηριασμού, με την επίκληση της διάταξης του άρθρου 83 παρ. 11 εδ. τελ. του Ν. 4790/2021, συνιστά καταχρηστική άσκηση δικονομικού δικαιώματος από τον ανακόπτοντα και ήδη εφεσίβλητο. Ειδικότερα δε ότι με την πάροδο της νόμιμης προθεσμίας για την άσκηση της από 06.06.2021 (υπ' αριθμ. 22/2021) ανακοπής αλλά και με την μη προβολή του ισχυρισμού του περί παράνομης διενέργειας του πλειστηριασμού, σύμφωνα με το άρθρο 83 παρ. 11 εδ. τελ. του Ν. 4790/2021, ακόμα και στην εκπροθέσμως ασκηθείσα ανακοπή του, δημιουργήθηκε στον επισπεύδοντα τον πλειστηριασμό (πρώτο των καθών) η εύλογη πεποίθηση ότι ο εφεσίβλητος δεν επρόκειτο να επικαλεσθεί αδυναμία διενέργειας του πλειστηριασμού, αφού ο ίδιος δεν είχε αμφισβητήσει έγκαιρα και εμπρόθεσμα τη νομιμότητα της κατασχέσεως. Ότι δηλαδή ο εφεσίβλητος επικαλέστηκε όλως καταχρηστικώς την ως άνω προστατευτική διάταξη του νόμου κατά χρόνο, που ακόμα και αν είχε το δικαίωμα να την επικαλεστεί και ενέπιπτε στην προστασία της, είχε απωλέσει το δικαίωμα επίκλησής της, λόγω μη προβολής του ισχυρισμού στην ως άνω από 06.06.2021 (υπ' αριθμ. 22/2021) ανακοπή του. Επιπροσθέτως δε ότι η εύλογη αυτή πεποίθησή του επιβεβαιώθηκε από τη μη άσκηση του παρεχόμενου από το άρθρο 1000 ΚΠολΔ δικονομικού του δικαιώματος περί αναστολής του πλειστηριασμού, η οποία θα μπορούσε, αν γινόταν δεκτή, να οδηγήσει στη ματαίωση του πλειστηριασμού. Ότι η συμπεριφορά αυτή του εφεσίβλητου είναι ικανή να στοιχειοθετήσει το πραγματικό του κανόνα δικαίου του άρθρου 281 ΑΚ, καθώς όλως παρελκυστικώς άσκησε εκπρόθεσμα την υπ' αριθμ. 22/2021 ανακοπή του, έχοντας ως μοναδικό σκοπό την περαιτέρω καθυστέρηση της διαδικασίας, ενώ ομοίως παρελκυστικώς προέβαλε το πρώτον με τις κρινόμενες ανακοπές του ότι έπρεπε να υπαχθεί στην προστατευτική διάταξη νόμου, παρότι ο ίδιος είχε αμελήσει να ασκήσει

τα θεμελιώδη δικονομικά δικαιώματα που του παρείχε ο νόμος. Ότι η παρελκυστική συμπεριφορά του εφεσίβλητου επιφέρει δυσμενείς συνέπειες και στη δεύτερη των καθόν (υπερθεματίστρια εταιρεία), καθώς λόγω της κατακύρωσης των 18 ακινήτων σε αυτή, η τελευταία προέβη σε σημαντικές δαπάνες, προκειμένου να καταστεί δυνατή η επαναλειτουργία των ευρισκομένων σε αυτά (ακίνητα) ξενοδοχείων (σύνταξη τοπογραφικών διαγραμμάτων, προμήθεια εξοπλισμού και υλικών κλπ.). Όμως, ο ως άνω ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί, καθόσον προβάλλεται απαραδέκτως, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 527 ΚΠολΔ, το πρώτον ως λόγος έφεσης ενώπιον του παρόντος δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου, χωρίς να έχει προταθεί στην πρωτοβάθμια δίκη. Ειδικότερα δε, όπως προκύπτει από την παραδεκτή επισκόπηση των πρωτόδικων προτάσεων των εκκαλούντων της υπό στοιχ. Α' έφεσης, οι τελευταίοι δεν επικαλέστηκαν, ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, όπως αβάσιμα υποστηρίζουν, ότι η άσκηση της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ κατά του πλειστηριασμού, με την επίκληση της διάταξης του άρθρου 83 παρ. 11 εδ. τελ. του Ν. 4790/2021, συνιστά καταχρηστική άσκηση δικονομικού δικαιώματος από τον ανακόπτοντα και ήδη εφεσίβλητο. Η δε απλή αναφορά σε αυτές : α) (σελ 5 των προτάσεων) ότι << ο αντίδικος επιβεβαιώνει με την προβολή λόγων που έχει ήδη προβάλει με προηγούμενη εκπρόθεσμη υπ' αριθμ. 22/2021 ανακοπή του τον ισχυρισμό μου περί της καταχρηστικής και όλως παρελκυστικής άσκησης ανακοπών, που έχει ως αποκλειστικό σκοπό την περαιτέρω ψυχική μου ταλαιπωρία και την καθυστέρηση ολοκλήρωσης της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης και β) (σελ. 14 των προτάσεων) ότι <<ο αντίδικος προβαίνει σε καταχρηστική άσκηση δήθεν δικαιωμάτων του καθώς όλως παρελκυστικώς ασκεί την υπ' αριθμ. 22/2021 ανακοπή του

εκπρόθεσμα, έχοντας ως μοναδικό σκοπό την περαιτέρω καθυστέρηση της διαδικασίας και ικανοποίησης των απαιτήσεών μου>> δεν συνιστά προβολή της σχετικής ένστασης του άρθρου 281 ΑΚ με το ανωτέρω περιεχόμενο και δη αναφερόμενη στην επίκληση της διάταξης του άρθρου 83 παρ. 11 εδ. τελ. του Ν. 4790/2021. Ούτε, όμως εκτίθενται από τους πρώτο και δεύτερη καθών οι ανακοπές - ενιστάμενους στο εφετήριο στοιχεία που να δικαιολογούν παραδεκτή προβολή του ισχυρισμού αυτού το πρώτον κατ' έφεση. Και τούτο διότι, αν και ερχόμενοι σε αντίφαση με προηγούμενο ισχυρισμό τους ότι η ένσταση του άρθρου 281 ΑΚ είχε προβληθεί με τις πρωτόδικες προτάσεις τους, ακολούθως επιχειρούν να υποστηρίξουν ότι ο εν λόγω ισχυρισμός τους προτείνεται το πρώτον κατ' έφεση, καθώς πρόκειται για ισχυρισμό που γεννήθηκε μετά τη συζήτηση στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, επικαλούμενοι δυσμενείς συνέπειες που επήλθαν στη δεύτερη των καθών (υπερθεματίστρια), στην οποία κατακυρώθηκαν 18 ακίνητα, λόγω σημαντικών δαπανών στις οποίες αυτή υποβλήθηκε. Ωστόσο, ουδόλως αναφέρουν το ύψος των δαπανών αυτών, ούτε πότε διενεργήθηκαν οι δαπάνες αυτές, ήτοι πριν ή μετά από τη συζήτηση ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου των ανακοπών και των πρόσθετων λόγων τους (13.10.2021), ώστε να δικαιολογηθεί η βραδεία προβολή τους στη δευτεροβάθμια δίκη. Σε κάθε δε περίπτωση, η καταβολή των επικαλούμενων δαπανών, ακόμη και αν υποστηριζόταν από τους εκκαλούντες στο εφετήριο ότι έγιναν μεταγενέστερα της πρωτοβάθμιας συζήτησης των ανακοπών, δεν αποτελούν περιστατικά που γεννήθηκαν μετά τη συζήτηση (13.10.2021), καθόσον ήταν γνωστό σε αυτούς (εκκαλούντες υπό στοιχ. Α' έφεσης) ότι θα απαιτούνταν οι σχετικές δαπάνες για την επαναλειτουργία των κατακυρωθέντων ξενοδοχείων και επομένως μπορούσε να προβληθεί από αυτούς πρωτοδίκως.

13^ο φύλλο της Ξ1/2023 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Καλαμάτας

Κατόπιν όλων των ανωτέρω, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που με την εκκαλούμενη απόφαση, κατά παραδοχή του πρώτου λόγου των υπ' αριθμ. 27/09.07.2021 και 29/20.07.2021 ανακοπών του εφεσίβλητου, δέχθηκε κατ' ουσίαν αυτές (ανακοπές) και ακύρωσε το διενεργηθέντα στις 16.06.2021 πλειστηριασμό και τις μεταγενέστερες αυτού πράξεις, ορθώς το νόμο ερμήνευσε και εφάρμοσε και επομένως άπαντες οι λόγοι των ένδικων εφέσεων, που υποστηρίζουν τα αντίθετα, πρέπει να απορριφθούν ως κατ' ουσίαν αβάσιμοι, όπως και οι εφέσεις στο σύνολό τους κατ' ουσίαν. Επίσης, τα δικαστικά έξοδα, για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, πρέπει να συμψηφιστούν στο σύνολό τους μεταξύ των διαδίκων, κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ, λόγω του ότι η ερμηνεία του κανόνα δικαίου που εφαρμόσθηκε ήταν ιδιαίτερα δυσχερής, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο διατακτικό. Τέλος, πρέπει, λόγω της ήττας των εκκαλούντων καθεμιάς από τις εφέσεις, να διαταχθεί η εισαγωγή του παραβόλου αμφότερων των εφέσεων στο δημόσιο ταμείο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει, αντιμωλία των διαδίκων, α) την από 07.06.2022 (αριθ. εκθ. καταθ. 19/07.06.2022) έφεση των πρώτου και δεύτερης των καθών οι ανακοπές και β) την από 27.06.2022 (αριθ. εκθ. καταθ. 21/28.06.2022) έφεση της τρίτης των καθών οι ανακοπές κατά της υπ' αριθμ. 36/2022 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Γυθείου, που εκδόθηκε κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών.

Δέχεται τυπικά τις εφέσεις.

Απορρίπτει αυτές κατ' ουσίαν.

Συμψηφίζει στο σύνολό τους τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου καθεμιάς από τις εφέσεις, ποσού εκατό (100) ευρώ, στο δημόσιο ταμείο.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Καλαμάτα, δημόσια στο ακροατήριό του, σε έκτακτη συνεδρίαση, στις 25.04.2023, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

